

Poláci a Pobaltí ničí Evropskou unii: co s tím má Putin společného? Podřeže si EU nakonec sama pod sebou větev?

- CZ24 News | 2. července 2021

EU: Petr Akopov se zamýšlí nad příčinami neúspěchu Angely Merkelové s jejím návrhem uspořádat summit EU a Ruska o tématech vyjadřujících společné zájmy obou stran

Na summitu EU v Bruselu proběhla „nejbouřlivější diskuse za posledních několik let“. Dvouhodinová debata, „místy emotivní“, se zaměřila - nikoli na potřebu uspořádat v blízké budoucnosti summit s Putinem, který navrhli Merkelová a Macron.

Přeli se o jednání „evropského Putina“, který dlouhodobě vyvolává pálení žáhy mezi eurointegrátory. „Překročili jste červenou čáru! V takové Evropě nechci žít!“ křičel rozhořčeně Lucemburský premiér. „Mám v úmyslu je srazit na kolena. Tentokrát to zašlo příliš daleko! V EU už nemají co dělat,“ dodal nizozemský premiér. „Hanba! Vyloučit!“ - to vše bylo adresováno maďarskému premiérovi Viktoru Orbánovi, od něhož požadovali vysvětlení nedávno přijatého maďarského zákona zakazujícího propagandu LGBT (včetně propagandy ve školách a mezi nezletilými). Vedoucí představitelé sedmnácti ze sedmadvaceti zemí podepsali výzvu adresovanou Orbánovi, aby zákon zrušil - maďarský premiér však zůstal neústupný: Jen chráníme své rodiny, nic víc.

Na jeho obranu však nevystoupil vůbec nikdo (ačkoli výzvu nepodepsala žádná východoevropská země), pouze zazněl názor, že spěchat se zrušením zákona je zbytečné. Ale je to pochopitelné: nikdo nechce zasadit další ránu EU a Orbán je příliš tvrdý na to, aby ho zlomili. Maďarsko tudíž zůstane v EU, ať už to progresivistické eurointegrátory štve sebevíc.

O pravém Putinovi

Po jednání s odpůrci homopropagandy přešli vedoucí představitelé států EU k dalšímu bodu programu – k tématu Putin. A pak přišlo to, co bylo označeno za facku a porážku Merkelové – její návrh uspořádat summit EU-Rusko neuspěl. Proti se postavila asi desítka zemí, přičemž hlavními odpůrci byli jako vždy Východoevropané, Poláci a pobaltské státy. Rozrušená kancléřka na to oznámila, že po „*velmi podrobné a obtížné diskusi ... se dnes nepodařilo dohodnout na brzké schůzce na úrovni vedení, tedy na nejvyšší úrovni ... Osobně bych si přála nějaký odvážnější krok*“.

Některé agentury přeložily slova Merkelové ve smyslu „osobně jsem doufala, že v této otázce bude více odvahy“, což vypadá obzvláště směšně na pozadí předchozího bodu programu. Žena, faktická vůdkyně Evropy, očekává odvahu od svých mužských kolegů, kteří předtím dvě hodiny bránili „skutečné evropské hodnoty“ před „maďarským Putinem“ – myslela si snad, že dají zelenou setkání se samotným Putinem, který je každý den označován za nepřítele nejen LGBT, ale celé Evropy?

Je to opravdu paradox. Mnozí z těch, kdo jsou proti setkání s Putinem, jsou také proti propagandě LGBT (ne tak otevřeně jako Orbán, ne u celoevropského soudu, ale u sebe doma). A mnozí z těch, kteří jsou pro LGBT, nejsou vůbec proti setkání s Putinem – Merkelová, Macron, italská a rakouská vláda. Samozřejmě se najdou i zcela konzistentní jedinci, jako je nizozemský Mark Rutte. Ten navrhuje vyloučit Orbána (spolu s Maďarskem) z EU a s Putinem se setkat nehodlá. Na rozdíl od Poláků je zde určitá konzistence – když už ne odvaha, tak alespoň důslednost.

Zženštilá Evropská unie

Máme-li však mluvit vážně, EU nechybí pouze odvaha nebo jednota – chybí jí nezávislost, odpovědnost a strategické myšlení (v Bruselu by se neměli pozastavovat nad tím, že to vše bývalo považováno za převážně mužné vlastnosti).

Vždyť co vlastně navrhla Merkelová?

Využijme vhodného okamžiku (po setkání Ruska a USA v Ženevě) a vraťme se k dialogu s Ruskem. Nezrušíme sankce, nevzdáme se zadržování, ale budeme dělat totéž, co náš hlavní atlantický partner, USA. Zejména proto, že EU a Rusko mají mnoho společných témat – i Macron říká, že evropská bezpečnost není možná bez Ruska.

Merkelová v tomto případě nemyslela na sebe – byť by ještě stihla schůzku s Putinem ve funkci kancléřky – v tom problém není. Stará se o zájmy Německa, alespoň jak jim sama rozumí. Právě obhájili „Nord Stream-2“, dohodli se na míru a přátelství s Bidenem, blíží se složité volby do Bundestagu – musí svým nástupcům zanechat alespoň nějaké základy na „východní frontě“. A najednou je vše v troskách – proč neobnovit dialog s Ruskem, když je to fakticky v německém zájmu? Ale i v unijním – protože německá elita už neodděluje jedno od druhého.

Rozumný a pro EU prospěšný návrh Merkelové je však přehlušován těmi nejnezodpovědnějšími a zároveň nejproameričtějšími silami v Evropě. To znamená, že Němci, Francouzi a Italové jsou pro dialog s Moskvou, zatímco Poláci a Pobaltí (podporovaní částí severní Evropy) jsou proti. Kdo z nich je ale Evropská unie? Poláci – kteří eurointegrátorům uštěďrují téměř stejné rány jako Maďari – z titulu obrany svých hodnot a nezávislosti? Pobaltí – které nezná jiné pojetí nezávislosti než protiruské?

Proč si tohle říká “unie” pochopí jen...

Pod tlakem USA

Je symbolické, že diskuse na summitu EU probíhala na pozadí britské provokace na Krymu - čili všichni chápou, že ačkoli Británie opustila EU, anglosaská klientela má stále možnost ovlivňovat chod Evropské unie.

A nejde jen o vztahy mezi Evropou a Ruskem, ani o summit navržený Merkelovou a Macronem. Moskva si nedělá zvláštní iluze o jeho užitečnosti - jak řekl Sergej Lavrov, „naši kolegové si musí ujasnit, co mají na mysli a o co usilují“:

„Zrovna nedávno Evropská unie schválila novou politiku vůči Rusku, která je formulována jako trojí politika: „odpor, zadržování a angažovanost všude tam, kde je to v zájmu EU“. Pokud je tato filozofie základem iniciativy summitu, bylo by velmi zajímavé sledovat, jak by takováto hypotetická událost začala a po té by okamžitě následoval „odpor“. A pak „zadržování“. Jak by to vše šlo dohromady, to je pro mě zatím těžké říct.“

O summit tu proto nejde - ten se stejně bude konat později a z iniciativy samotné EU - ale o další důkaz slabosti EU. A to se týká také Francie a Německa, které příliš silně propojily své národní zájmy se společnými evropskými zájmy - v podstatě ztotožnily jedno s druhým. Je zřejmé, že Berlín spoléhal na svou sílu a schopnost prosadit potřebná rozhodnutí, zejména po odchodu Velké Británie. A když Berlín a Paříž budou jednat společně - kdo by odolal? Pouze tvrdohlavý Orbán?

Ukazuje se však, že frakce v EU kopající za USA se bude zoufale bránit vůli francouzsko-německé aliance. Tím Evropská unie přichází nejen o svou mužnost, ale i o autonomii, svobodu jednání a strategické plánování. Jinými slovy, dělá to, z čeho je obviňováno Rusko: rozbíjí sama sebe.

Autor: Petr Akopov

Překlad: protiproud

Zdroj: ria.ru